

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Obdo/63/2015
Identifikačné číslo spisu:	6412216212
Dátum vydania rozhodnutia:	21.04.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Darina Ličková
Funkcia:	súdca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:6412216212.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: MONAQ Leasing, a.s., Panská 13, Bratislava, IČO: 35 864 001, právne zastúpeného: Čarnogurský ULC s.r.o., so sídlom Tvarožkova 5, Bratislava, IČO: 35 975 016, v mne ktorej koná JUDr. Mag. Ján Čarnogurský, advokát a konateľ, proti odporcom: 1/ Poštová banka, a.s., Dvořákovo nábrežie 4, Bratislava, IČO: 31 340 890, právne zastúpeného: Advokátska kancelária RELEVANS s.r.o., Dvořákovo nábrežie 8A, Bratislava, IČO: 47 232 471, 2/ Office - assistance s.r.o., Hattalova 12/C, Bratislava, IČO: 45 000 034, 3/ INVEST-KAPITAL, a.s., Záhradnícka 51, Bratislava, IČO: 35 871 334, o určenie, že záložné právo zaniklo, vedenej na Okresnom súde Nové Zámky, pod sp. zn. 9C/583/2012, na dovolanie odporcu 1/ proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 30. júna 2015, č. k. 26Cob 54/2015-1886, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie odporcu 1/ o d m i e t a.
Navrhovateľovi sa náhrada trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Okresný súd Nové Zámky uznesením z 5. marca 2015 č. k. 9C 583/2012-1851 zrušil uznesenie zo 16. februára 2015 č. k. 9C 583/2012-1844.

V odôvodnení rozhodnutia súd uviedol, že navrhovateľ prostredníctvom právneho zástupcu podaním z 30. mája 2014, navrhol rozšírenie žaloby o určenie, že záložné právo zaniklo zo dňa 2. októbra 2013, podľa ktorého navrhol, aby súd určil, že Zmluva o úvere č. 023/05/550088 z 28. novembra 2005, v znení jej neskorších dodatkov, uzavretá medzi navrhovateľom a odporcom v 1. rade, je v časti článku VIII. v bode 5., tejto zmluvy neplatná.

Súd výzvou z 31. decembra 2014, vyzval navrhovateľa, prostredníctvom právneho zástupcu, aby zaplatil súdny poplatok za návrh v sume 99,50 eura podľa položky 1b, Sadzobníka súdnych poplatkov, zák. č. 71/1992 Zb. v znení platných zmien a doplnkov v lehote 10 dní, odo dňa doručenia tejto výzvy. Právny zástupca navrhovateľa prevzal výzvu 19. januára 2015, lehota 10 dní mu uplynula 29. januára 2015, a súdny poplatok vo výške 99,50 eur nezaplatil.

Podaním z 2. marca 2015, doručeným súdu 3. marca 2015, právny zástupca navrhovateľa podal

odvolanie voči uzneseniu č. k. 9C/583/2012-1844, nakoľko zaplatil súdny poplatok do konca lehoty na podanie odvolania voči predmetnému uzneseniu, a v takom prípade súd zruší uznesenie, ktorým konanie zastavil, pre nezaplatenie súdneho poplatku, podľa nižšie citovaného zákonného ustanovenia.

Podľa ust. § 10 ods. 3 zák. č. 71/1992 Zb., veta prvá, prvostupňový súd zruší uznesenie o zastavení konania pre nezaplatenie súdneho poplatku, ak poplatník zaplatí súdny poplatok do konca lehoty na podanie odvolania.

Na odvolanie odporcu 1/ Krajský súd v Nitre uznesením z 30. júna 2015 č. k. 26Cob 54/2015-1886 potvrdil uznesenie Okresného súdu Nové Zámky z 5. marca 2015 č. k. 9C 583/2012-1851.

V odôvodnení odvolací súd uviedol, že z obsahu spisu a napadnutého rozhodnutia vyplýva, že súd výzvou č. k. 9C 583/2012-1841 zo 14. januára 2015 vyzval navrhovateľa na zaplatenie správneho poplatku za návrh vo výške 99,50 eur v lehote 10 dní od doručenia výzvy. Reagoval tak na podanie navrhovateľa z 30. mája 2014, ktorým rozšíril žalobu z 2. októbra 2013. Keďže navrhovateľ súdny poplatok nezaplatil, súd uznesením č. k. 9 C 583/2012-1844 zo 16. februára 2015 konanie zastavil. Následne podal navrhovateľ voči uzneseniu odvolanie a zároveň zaplatil súdny poplatok vo výške predpísanej súdom, v dôsledku čoho súd prvého stupňa napadnutým uznesením, uznesenie ktorým došlo k zastaveniu konania zrušil.

Odvolací súd mal za to, že odhliadnuc skutočnosti, že zo spisu nevyplýva, či už začal konať súd vo veci samej alebo nie, nie je zrejmé, či vôbec mal súd konanie zastaviť vzhľadom na ust. § 10 ods. 2 písm. c) zákona č. 71/1992 Zb. Ak už súd konanie zastavil pre nezaplatenie súdneho poplatku za rozšírenie návrhu a následne navrhovateľ súdny poplatok zaplatil, bolo na mieste aby súd napadnuté uznesenie, ktorým konanie pre nezaplatenie súdneho poplatku zastavil, zrušil.

Z uvedeného dôvodu, keďže predmetom odvolacieho konania bolo len uznesenie č. k. 9C 583/2012-1851 z 5. marca 2015 odvolací súd nemohol rozhodnúť inak, ako napadnuté uznesenie ak vecne správne potvrdiť.

Odvolací súd dodal, že dôvody prezentované odporcom v 1/ v ním podanom odvolaní, nemôžu mať za následok ním navrhnutý postup, nakoľko zrušením napadnutého uznesenia by existovalo len uznesenie, ktorým bolo konanie pre nezaplatenie súdneho poplatku zastavené. Zároveň ale prisvedčil argumentácii odporcu, že súd prvého stupňa si zrejme dostatočne nevyjasnil do akého konania návrh navrhovateľa na rozšírenie žaloby patrí, neujasnil si teda o aké procesné podanie a v akom konaní ide, čo však nemôže založiť vecnú nesprávnosť napadnutého uznesenia.

Proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 30. júna 2015, č. k. 26Cob 54/2015-1886, podal odporca 1/ dovolanie podľa § 237 písm. g/ O. s. p. z dôvodov podľa § 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p.

Odporca 1/ je toho názoru, že zrušujúce uznesenie vydal nezákonný sudca, a z tohto dôvodu ho odvolací súd nemohol potvrdiť, ale len zrušiť. V dovolaní uviedol, že navrhovateľ 2. júna 2014 doručil súdu prvého stupňa podanie označené ako „Rozšírenie žaloby o určenie, že záložné právo zaniklo zo dňa 2. októbra 2013, č. k. 9C 583/2012“, ktorým žiadal súd prvého stupňa pripustiť rozšírenie návrhu v konaní o určenie, že záložné právo zaniklo. Navrhovateľ však Rozšírenie návrhu chybné označil spisovou značkou konania 9C, hoci je z jeho obsahu zrejmé, že patrí do konania 5C. Rozšírenie návrhu sa týka žaloby o určenie, že záložné právo zaniklo zo dňa 2. októbra 2013, ktorou bolo začaté konanie 5C. Súd prvého stupňa výzvou z 31. decembra 2014 vyzval navrhovateľa na zaplatenie súdneho poplatku za Rozšírenie návrhu. Navrhovateľ však súdny poplatok v stanovenej lehote nezaplatil a súd uznesením zo 16. februára 2015 konanie 9C zastavil. Následne navrhovateľ súdny poplatok zaplatil, v dôsledku čoho súd uznesením z 5. marca 2015 uznesením č. k. 9C 583/2012-1851 zrušil uznesenie, ktorým konanie 9C zastavil. Na odvolanie odporcu 1/ odvolací súd zrušujúce uznesenie potvrdil napadnutým uznesením.

Odporca 1/ má za to, že Rozšírenia návrhu sa týka konania 5C, a preto má byť prejednávané v konaní 5C. Správne mal súd prvého stupňa prideliť do konania 5C a nie do konania 9C. V konaní 5C rozhoduje

sudkyňa P. a nie F., ktorý vydala zrušujúce uznesenia. Preto odporca 1/ tvrdí, že sudkyňa F. V. nie je zákonnou sudkyňou na prejednanie Rozšírenia návrhu. Sudkyňa Mgr. Viera Betáková preto nemohla rozhodovať o Rozšírení návrhu a nemohla ani vydať zrušujúce uznesenie. Zrušujúce uznesenie je tak zaťažené vadou zmätočnosti podľa § 221 ods. 1 písm. q/ O. s. p.

Navyše odvolací súd konštatoval, že súd prvého stupňa si zrejme dostatočne nevyjasnil, do akého konania Rozšírenie návrhu patrí, a teda neujasnil si, o aké procesné podanie a v akom konaní ide.

Záverom odporca 1/ navrhol, aby dovolací súd zrušil napadnuté uznesenie Krajského súdu v Nitre z 30. júna 2015 č. k. 26Cob 54/2015-1886 a zároveň aby zrušil aj uznesenie Okresného súdu Nové Zámky z 5. marca 2015 č. k. 9C 583/2012-1851 a aby vrátil vec Okresnému súdu Nové Zámky na ďalšie konanie. Zároveň navrhol, aby dovolací súd uložil navrhovateľovi povinnosť nahradiť odporcovi 1/ trovy dovolacieho konania.

K dovolaniu odporcu 1/ sa vyjadril odporca 2/, ktorý sa stotožnil s dôvodmi uvádzanými odporcom 1/, že dovolanie je zmätočné. Odvolací súd síce konštatoval, že súd prvého stupňa si nedostatočne vyjasnil, do ktorého konania rozšírenie návrhu navrhovateľa patrí, napriek tomu rozhodol potvrdzujúcim uznesením. Výrok rozhodnutia je v rozpore s jeho odôvodnením.

Odporca 2/ navrhol, aby dovolací súd rozhodol v zmysle návrhu odporcu 1/, t.j. aby zrušil rozhodnutie odvolacieho súdu aj rozhodnutie súdu prvého stupňa a aby vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.), ktorý je zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O. s. p.), skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O. s. p.), či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré ním možno napadnúť.

Dovolanie má v systéme opravných prostriedkov občianskeho súdneho konania osobitné postavenie. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým zákon vytvára účastníkovi konania procesnú možnosť, aby (len) v prípadoch, v ktorých to zákon výslovne pripúšťa, dosiahol nápravu, prípadný pád konania, alebo nesprávnosti napadnutého rozhodnutia. Dovolanie nie je „ďalším odvolaním“ a nemožno sa ním - a ani pokiaľ je procesne prípustné - úspešne domáhať revízie skutkových zistení súdov nižších stupňov, ani výsledkov nimi vykonaného dokazovania. Posúdiť správnosť a úplnosť skutkových zistení nemôže dovolací súd už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený prehodnocovať vykonané dôkazy. Dovolacie konanie má prieskumnú povahu; a so zreteľom na ktorú dovolací súd - na rozdiel od súdu prvého stupňa a odvolacieho súdu - nemá možnosť vykonávať dokazovanie (viď. § 243a ods. 2 veta druhá O. s. p.).

Dovolanie možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

V preskúmvanej veci odporca 1/ napadol rozhodnutie odvolacieho súdu vydané vo forme uznesenia, ktorým odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku, ktorým súd prvého stupňa zrušil uznesenie zo 16. februára 2015 č. k. 9C 583/2012-1884 o zastavení konania.

V zmysle § 239 ods. 1 O. s. p. je dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu prípustné, ak a) odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b) odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností [§ 109 ods. 1 písm. c)] na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c).

V zmysle § 239 ods. 2 O. s. p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a) odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b) ide o uznesenie o priznaní (nepriznaní) účinkov cudziemu rozhodnutiu na území Slovenskej republiky.

V zmysle § 239 ods. 3 O. s. p. ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, súdnych poplatkoch, oslobodení od súdnych poplatkov, prerušení alebo neprerušení konania, poriadkovej pokute, o znalcovskom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci

samej rozhoduje uznesením.

Z uvedeného vyplýva, že v prejednávanej veci dovolanie nie je prípustné z dôvodov uvedených v ust. § 239 ods. 3 O. s. p., keďže dovolaním bolo napadnuté uznesenie odvolacieho súdu vo výroku, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa.

S prihliadnutím na ust. § 242 ods. 1 veta druhá O. s. p., ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnuť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 ods. 1 O. s. p. (či už to účastník namieta alebo nie), neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie podmienok prípustnosti dovolania smerujúceho proti uzneseniu (§ 239 O. s. p.), ale sa zaoberal aj otázkou, či podané dovolanie nie je prípustné podľa § 237 ods. 1 O. s. p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu (rozsudku alebo uzneseniu) odvolacieho súdu, ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (t.j. či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, nedostatku spôsobilosti účastníka, nedostatku riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodutej alebo už prv začatého konania, o prípad nedostatku návrhu na začatie konania vo veciach, ktoré možno začať len na návrh, o prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať, či o prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo súdom nesprávne obsadeným).

Treba uviesť, že z hľadiska § 237 ods. 1 O. s. p. sú právne významné len tie procesné nedostatky, ktoré vykazujú znaky procesných väd taxatívne vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia. Iné vady, i keby k nim v konaní došlo a prípadne aj mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, nezakladajú prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia. Z hľadiska posúdenia existencie niektorej z procesných väd v zmysle § 237 ods. 1 O. s. p. ako dôvodu, ktorý zakladá prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, nie je pritom významný subjektívny názor účastníka, že v konaní došlo k takejto vade, ale len jednoznačné, všetky pochybnosti vylučujúce zistenie, že konanie je skutočne postihnuté niektorou z taxatívne vymenovaných väd.

Odporca 1/ procesné vady konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. a/ až f/ O. s. p. nenamietal a existencia týchto väd v dovolacom konaní ani nevyšla najavo. Prípustnosť jeho dovolania preto z týchto ustanovení nevyplýva.

S prihliadnutím na obsah dovolania sa dovolací súd osobitne zamerail na otázku opodstatnenosti tvrdenia odporcu 1/, že súd bol nesprávne obsadený, čo zakladá dovolací dôvod podľa § 237 ods. 1 písm. g/ O. s. p.

Nesprávne obsadeným súdom je taký súd, ktorý nie je obsadený v súlade s ustanoveniami určujúcimi zloženie súdneho orgánu, ktorý má tú ktorú vec prejednať a o nej rozhodnúť.

Odporca 1/ namieta, že o rozšírení návrhu nemohla rozhodovať sudkyňa F., pretože predmetné rozšírenie návrhu sa týka konania 5C a nie konania 9C.

K námietke odporcu 1/ najvyšší súd uvádza, že tá je neopodstatnená. V danom prípade súd prvého stupňa 31. decembra 2014 vyzval navrhovateľa na zaplatenie súdneho poplatku 99,50 eur, na základe jeho návrhu označeného ako „Rozšírenie žaloby o určenie, že záložné právo zaniklo zo dňa 02. 10. 2013, č. k. 9C 583/2012“. Právny zástupca navrhovateľa výzvu prevzal 19. januára 2015, no do uplynutia lehoty 10 dní na zaplatenie súdneho poplatku, súdny poplatok nezaplatil. V dôsledku nezaplatenia súdneho poplatku súd prvého stupňa uznesením zo 16. februára 2015 č. k. 9C 583/2012-1844 konanie zastavil. Na základe odvolania navrhovateľa s poukazom na ust. § 10 ods. 3 zákona č. 71/1992 Zb. súd prvého stupňa uznesením z 5. marca 2015 č. k. 9C 583/2012-1851 zrušil uznesenie zo 16. februára 2015 č. k. 9C 583/2012-1844 a tým, že navrhovateľ súdny poplatok do konca lehoty na podanie odvolania zaplatil a po právoplatnosti tohto uznesenia je možné pokračovať ďalej v konaní. Na odvolanie odporcu 1/ odvolací súd uznesením z 30. júna 2015 č. k. 26Cob 54/2015-1886 uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil.

Z vyššie uvedeného je zrejmé, že v danom prípade sa jedna o procesnú otázku (ne)zaplatenia súdneho poplatku za rozšírenie návrhu na základe dispozitívneho úkonu navrhovateľa. To znamená, že sa nekoná vo veci samej. Preto ak je odporca 1/ toho názoru, že sa predmetné rozšírenie návrhu týka konania 5C a nie konania 9C, a teda súd je nesprávne obsadený, môže túto námietku uplatniť v konaní vo veci samej.

Možno teda uzavrieť, že dovolací súd nezistil skutočnosti, ktoré by opodstatňovali prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 O. s. p. a keďže dovolanie nie je prípustné ani podľa § 238 O. s. p., Najvyšší súd Slovenskej republiky mimoriadny opravný prostriedok odporcu 1/ odmietol podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. v spojení s § 243b ods. 5 O. s. p. bez toho, aby sa zaoberal vecnou správnosťou napadnutého

rozsudku odvolacieho súdu.

V dovolacom konaní úspešnému navrhovateľovi vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti odporcovi I/, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. a § 142 ods. 1 O. s. p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky mu však žiadne trovy dovolacieho konania nepriznal z dôvodu, že nepodal návrh na ich priznanie (§ 151 ods. 1 O. s. p.).

Toto rozhodnutie bolo prijaté rozhodnutím senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.